

Békehírnök

2010. szeptember 26.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 39. SZÁM

„Öseinket felhozád Kárpát szent bércére”

3. rész: A magyarsággal rokon Avar Birodalom kiterjedése és a keresztyénséggel való kapcsolata a Kárpát-medencében

A hunok után egy újabb magyarral rokon nemzet, az avarok foglalták el a Kárpát-medencét. Az avarok legelőször 552-ben jelentek meg Európában, amikor a Türk Birodalom fennhatósága elől menekülve átkeltek a Volgán. 567-ben vették birtokba a Kárpát-medence Dunától keletre eső részét, majd 568 húsvétja után – a longobárdok távozását követően – az egykori Pannónia is avar fennhatóság alá került.

Az Avar Birodalom megalakítását 568-tól számíthatjuk, amikor a Kárpát-medence kizárólagos uraiként ide helyezték hatalmi központjukat, melynek peremterületein – Erdély-Felvidék-Örség – továbbra is ott éltek szétszóródva a hunok közvetlen leszármazottaiként nyilvántartott, legősibb magyar anyanyelvet beszélő székely népcsoport tagjai is. (László Gyula régészprofesszor elmélete szerint 688 táján a

késői avar törzsekkel együtt újabb magyarhullám érkezett a Kárpát-medencébe, mely megelőzte az Árpád fejedelem által 895–896-ban bekövetkezett végső nagy magyar honfoglalást.) A menet közben szórványosan érkező más népcsoportok – gepida, szarmata, szláv, bolgár, török – felett is az avarok vették át fokozatosan az uralmat. Az avar nagybirodalom a 9. század elejéig állt fenn, amikor Nagy Károly Frank Birodalma felszámolta őket.

Az avarok egy részének keresztyénsége ismert, de nem eléggé. Az országunk területén föltárt templomok egy részét is ők építhették. Az ősmagyarság kapcsolata a keresztyénséggel jóval korábban kezdődött, mint ahogy a Kárpát-medence területére érkeztek volna. A keleti keresztyénség sok szállal kötődik hun-avar-magyar eleinkhez. (folytatás a 295. oldalon)

Újfehértói köszönet a baptista gyülekezeteknek!

Az elképzelésünk az volt, hogy a szeptember 12-én esedékes ünnepélyes átadás után írunk ezen a fórumon köszönőlevelet az ország gyülekezeteinek, mindazoknak, akik adományaikkal segítettek az újfehértói imaház felújítását. Azonban a berettyóújfalui események arra készítettek bennünket, hogy most van ideje a köszönetnek, és most van ideje annak, hogy a gyü-

lekezeteinket biztassuk, hogy amit elkezdett bennük az Úr, azt folytassák a berettyóújfalui imaház újjáépítésének érdekében.

Az újfehértói imaház tekintetében megadta az Úr, hogy előre lássuk a veszélyt, és elkerülhettük a hasonló megrázkódtatást, amit testvéreink éltek át.

(folytatás a következő oldalon)

Szeretni annyi, mint feltétel nélkül rábízni magunkat valakire, teljesen odaadni magunkat abban a reményben, hogy szeretetünk majd szeretetet hoz létre a szeretett személyben is. A szeretet hitből származó cselekedet, és aki-ben kevés a hit, abban kevés a szeretet is. (Erich Fromm)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Az Úrnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg. Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását, mert ékes koszorú ez a fejeden, és ékszer a nyakadon! (Péld 1,7–9)

A HÉT GONDOLATA

Az... ige arról beszél, hogy meg kell ismerni Isten kijelentett gondolatait és terveit ahhoz, hogy abba az ember bele tudjon simulni. Hozzá

tudjon illeszkedni. Akkor harmonikus kapcsolatod lesz Istennel és az emberekkel. Megtalálsz mindkét területen a helyedet, kiegyensúlyozott, boldog életet találsz. Ezt látva fogják mások elismerni a bölcsességedet, amikor látják ezt a harmóniát. Add fel végre a magad választotta utat, amely csak bajt hoz rád! Válaszd az Isten által föl kínáltat, amely az egyetlen megoldás a számodra, és amit mások is követhetnek, mert látják az áldott következményeket! Isten olyan életre hív, amelyben meghatározó szereped lehet mások életében is. (Tenkely Béla – Albertirsa)

A HÉT GYAKORLATA

Ha meg kellene fogalmaznod, melyik lenne az az öt elv, ami a legfontosabb számodra a Biblia nyomán?

A HÉT IMÁJA

Uram, ne vond meg tőlem bölcsességedet, hanem segíts, hogy életmódomban meglátszódjanak tanácsaid és igazságaid! Ne essen nehezemre változtatni ott, ahol észreveszem életem működési zavarait!

PROGRAMAJÁNLÓ

Bemutatjuk a Baptisták az Egészségért Munkacsoport munkáját

♦ Október 9-én 9.30–15.30-ig a kecskeméti baptista imaházban rendezik a baptista egészségügyben dolgozók és segítő foglalkozásúak találkozóját.

A prof. dr. Lehoczky Dezső, dr. Herczki Kornél és dr. Fekete László vezette csoport célkitűzéseit viszi tovább a 2009-ben újjászerveződött Baptisták az Egészségért Munkacsoport. Szükségét láttuk egy kapcsolati, információs háló kiépítésének a baptista egészségügyben dolgozók között. Szeretnénk a szakmánk során tanultakat a gyülekezeteinkben és azok vonzáskörzetében élő embereknek átadni, őket gyakorlati módon segíteni az egészségük megőrzése terén. Ha az egészségügyi tanácsadás mellett az evangelizáció és a misszió lehetőségét is felismerjük, akkor reméljük, hogy a szolgálatunk által is lesznek olyanok, akik új oldalukról ismerik meg a baptista gyülekezeteket, és ez a tapasztalat elvezetheti őket az Úr Jézus Krisztushoz.

Ezért bátorítottuk a baptista gyülekezeteket egészségnapok szervezésére, és a munkacsoportunk szakemberei, orvos, gyógytornász, védőnő, ápoló, dietetikus kollégák tanácsolták a megjelenteket, szűrték a betegségeket. A Budapest József utcai gyülekezetben, Tuzséron, Szatmárcsén, Ócsán, Keszthelyen rendezett egészségnapokon számos nem keresztyén háttérű látogatónk is volt.

2010 tavaszán előadás-sorozatot indítottunk Budapesten a Baptista Teológiai Akadémián a lelki és testi egészség megővése, ismeretterjesztés céljából foglalkozásuk területén elismert, hívó előadók bevonásával.

2010 őszén elérkezettnek látjuk az időt, hogy egynapos találkozó keretében arról hallgassunk előadásokat, beszélgessünk, hogy hívó emberként milyen lehetőségeink vannak a bizonyágtételre.

Várjuk a régi és új tagokat, szimpatizánsokat, pályaválasztás előtt álló fiatalokat, mindazokat, akik kíváncsiak arra, hogyan élnek meg a hívó egészségügyi dolgozók szakmájuk sikereit, nehézségeit.

A Baptisták az Egészségért Munkacsoport nevében: Pálmai Zoltánné és Mészárosné dr. Seres Leila

„Újfehértói köszönet...” – folytatás a címloldalról

Ilyen volt...

Be kell vallanom, hogy egy kicsit szkeptikus voltam, amikor remegő szívvel megkerestük kérésünkkel a vezetőinket, és amikor elküldtük a segítségkérő leveleket. Meglehetősen alacsonyra kalkuláltuk a befolyandó összegeket.

Láttuk a szükségét, és sírtunk: „Uram! Ez számunkra elérhetetlen! De te látod a szükségünket!” Aztán láttuk, ahogyan az Úr megmozgatja a szíveket, és újra sírtunk: „Uram! Köszönjük, hogy ismerhetünk téged, és látunk munkálkodni! Uram! Köszönjük áldozatkész felekezetünket! Köszönjük a százezreket, a tíz-húszt, az öt-hatezreket!” A város álméltkodására olyan jó volt kimondani:

„Ilyenek a hívők, ilyenek a baptisták! Együtt örülnek az örüléssel, együtt sírnak a síróval.” Tiszta szívvel tudtuk azt is mondani: „Jó baptistának lenni! Jó egy ilyen szeretetteljes, áldozatkész felekezethez tartozni.” Azt kértük az Úrtól, hogy se több, se kevesebb ne legyen a számlánkon, mint amire szükségünk van. Az Úr a gyülekezeteken keresztül megadta ezt nekünk. A munkák felvállalása-

kor még rendszerint nem volt együtt az összeg, de tudtuk, hogy az Úr vette a kezébe az ügyünket, és annak mennie kell. Így volt. Határidőre (rekordhatáridőre) minden a rendelkezésünkre állt. Az Úr csodát művelt velünk!

Ezúton mondunk köszönetet minden gyülekezetnek, akik engedelmeskedtek az Úr indításának, és kifejezték a szeretetüket iránta és irántunk. Az Úr áldjon meg benneteket, és bőségesen adja vissza

azt, amit reánk áldoztatok! A felújításra két menyegző és egy bemerítés tette rá a bélyeget. Tudjuk, hogy az Úr azért adta meg nekünk a megújult imaházat, mert jövőt akar építeni Újfehértón. Szeretnénk beleállni az ő munkájába, és minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy a lelki ház is megújuljon. Megújult imaházban, megújult hitünkkel szeretnénk fogadni a Krisztusban újjászületettek seregét. Hisszük, hogy a berettyóújfalui testvérek is meg fogják érezni a Úr csodáit, és a nagy szomorúságra jön a nagy öröm! Ámen! Úgy legyen!

Karancsi Csaba
újfehértói lelképásztor

...ilyen lett

A baptista egészségügyben dolgozók és segítő foglalkozásúak találkozója a Kecskeméti Baptista Imaházban október 9-én Részletek a programból:

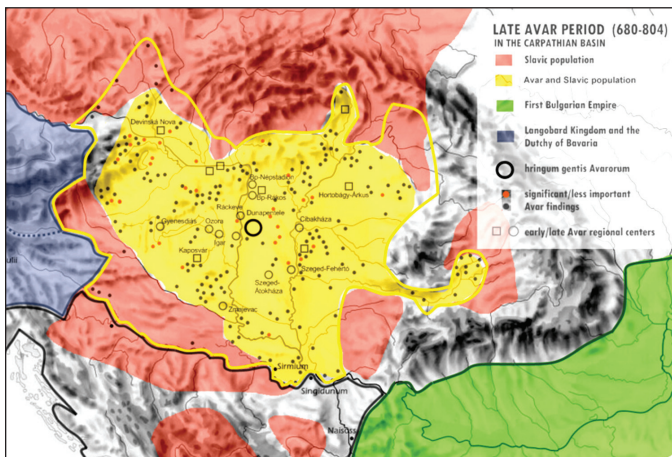
Előadások: dr. Győri József (IHS Alapítvány): Minisóldat – Hogyan lehetünk Krisztus tanúi mint keresztyén egészségügyben dolgozók; Kerekes Márton kórházlelkész, dr. Fekete László sebész és kecskeméti kollégái: A betegágy két oldalán a lelkész és az orvosok; prof. dr. Pintér Sándor (Szeged): „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok...” (1Kor 3,16)

Résztvételi díj nincs. Az ebéd ára 1200 Ft. Kérjük, hogy mindenki regisztráljon név, foglalkozás, e-mail cím, esetleg telefonszám megadásával, hozzájárulva ahhoz, hogy az adatokat titkosan kezeljük, a munkacsoportunk tagnyilvántartásához kapcsolódóan.

Jelentkezés szeptember 30-ig Macher Petránnál +36-20-7705867 (baptifon), machpes@gmail.hu vagy Mészárosné Seres Leilánál +36-20-8860016 (baptifon), seresleila@gmail.com.

A szervező a Baptisták az Egészségért Munkacsoport
További információ: www.egeszseg.baptist.hu

„Őseinket felhozád...” – folytatás a címloldalról

Avar-magyar térhódítás a Kárpát-medencében 680–804 között

Az avarok és a köteleikben érkező ősmagyarok még korábbi közös őshazájukból, Magna Hungáriából hozták magukkal a Duna völgyébe a nesztorianus kereszténység ismeretét. (Nesztoriosz, Konstantinápoly pátriárkája vallotta a Szentháromságot, de elutasította a „Szentnégyességet”, azaz az istenszülő, istenanya dogmájára épülő Mária-kultuszt. Ezért az efézusi zsinaton 481-ben Nesztorioszt „tév-tanítással” vádolták, és a birodalomból száműzték. Nézetei a sztyeppék népei között terjedtek el.) Feltételezhetjük, hogy a sztyeppén az avarokhoz csatlakozó és velük a Kárpát-medencébe vonuló keresztény lett magyarok megőrizték ezt a hitüket. Ez a kereszténység azonban csak az avar-magyar betelepülők egy részének a vallása lehetett.

Az írott források és a régészeti leletek szerint a Kárpát-medencében a IV. századtól Árpád magyarjainak bevonulásáig folyamatosan éltek keresztények. A Római Birodalom bukását követően az írott források gyérülnek, és egyre inkább a régészeti leletekre hagyatkozhatunk csak. A tárgyi hagyatékokból, sírfeliratokból, viseleti tárgyakból, a 400-as éveket követően szinte kizárólag keresztmotívumok felbukkanásából áll.

Az V. században a római területeken mindenütt kialakult a püspökségek hálózata. Ezek különös jelentőségre tettek szert a birodalom végromlása idején. A tisztségviselőknek és általában a gazdagoknak a biztonságosabbnak vélt Itáliába való menekülésével a közigazgatás megszervezése, a barbárokkal való tárgyalások és a védekezés megszervezése a püspökökre maradt. Ez az V. században kialakult hagyomány soká-

ig fennmaradt. Gondoljunk a Rómához közelítő Attila elé vonuló Leó pápára, vagy az avarok és később a magyarok ellen indított nyugati hadjáratok vezetői között található egyházi méltóságokra!

Több-kevesebb bizonyossággal püspökség székhelye lehetett továbbra is Szerémség (Sirmium), Vinkovci (Cibale), Eszék (Mursa), Sisak (Savia), Ljubljana (Emona), Alsóhetény? (Iova), Pécs (Sopianae), Szombathely (Savaria), Óbuda (Aquincum), Sopron (Scarbantia).

A Római Birodalom fennállásának idején a kereszténység elterjedésének határa, mint már korábban említettük, a Duna volt. Ez a határ a birodalom fennállását követő másfélszáz évben, sőt később – az 568-at követő avar időszak elején – is jól érzékelhetően megmaradt. A Dunántúl megőrizte kereszténységét vagy egy részét annak. A hunokkal történt megegyezés szerint a rómaiak Pannónia kelet-dunántúli tartomány lakosságát kivonták és a mai Szlovénia területére telepítették. Ezért a keresztény egyházszerkezet fennmaradásának az esélye is nagyobb lehet a Dunántúl nyugati tartományaiban.

Erdélyben (Transsylvania) a kereszténység sorsa – a rómaiak kivonulása és a lakosság délre telepítése miatt – másként alakult. A püspöki szervezet talán létre sem jött, megerősödni pedig nem tudott, bár az idemenekülő gótok rendelkeztek keresztény egyházi szervezettel.

A VIII. századra a régészeti leletek közül is eltűnnek a keresztény tárgyak. Ennek ellenére feltehető, hogy a Dunántúl déli és nyugati peremén, valamint a Dráva-Száva közén ekkor is éltek keresztények. A medence középső területeire költöző hunok, germánok, avarok és magyarok között is voltak keresztények, de valószínűleg sokkal kevesebb arányban, melynek régészeti nyomai a könnyen pusztuló anyagok használata miatt kevésbé rekonstruálhatók. (folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
lelkipásztor/egyházelnök

Október a Reformáció Hónapja

Megnyitó ünnepség

Október 1-jén 14 órakor kezdődik a *Theológiai Szemle* 85 éves évfordulójának megünneplése az Ökumenikus Tanács Kápolnájában. Igét hirdet *Szebik Imre* nyugalmazott püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke. Közreműködik *Czabán Angelika*, *Kovács Zsuzsanna* a Baár-Madas Gimnázium diákjai szolgálatával. Bevezetőt mond *Kádár Zsolt*, a szerkesztőbizottság elnöke. Az ünnepségen rövid előadást tart *Ritoók Zsigmond* Teológiai szemlélődés a bölcsészstudományban, *Patkó Gyula* Teológiai szemlélődés a műszaki tudományban, és *Szászfalvi László* Teológiai szemlélődés a politikatudományban címmel.

További információ: 06-1-371-2690, oikumene@meot.hu.

A Pécsi Ökumenikus Missziói Napok programjai

Ökumenikus Női Találkozó – A céltudatos gyülekezet

Október 2-án 9–15.30-ig a baptista imaházban (Bokor u. 52.) *Elizabeth Mittelstädt*, a *Lydia* szerkesztőjének előadása nyitja a találkozót. Szolgáltatavók: a gyülekezet énekkara, *Macher Ágnes*, *P. Tóthné Szakács Zita*, *Svobinsné Juhász Márta*, *Sztupkai Mihályné*, *Pintér Márta*, *Kovács Gézané*.

Edinburghi centenáriumi konferencia – „Evangelizáció ebben a nemzedékben”

Október 2-án 16 órakor kezdődik a Belvárosi Református Templomban a missziói konferencia. Előadások és korreferátumok:

Edinburgh – *Gonda László* (református); Az egyház globális helyzete 1910–2010 – *Krántz Mihály* (római katolikus); A misszió és egység – *Pintér Márta* (evangélikus); Eredmények és kihívások a misszióban – *Papp János* (baptista); A látható egység ma – *Kalota József* (ortodox); A Magyar Református Egyház létrejötte – *Kovács Krisztián* (református).

Ökumenikus zenés istentisztelet

Október 2-án 19 órakor a Belvárosi Evangélikus Templomban. Igét hirdet *Szebik Imre* nyugalmazott evangélikus püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke.

Jelentkezni a 06-1-371-2690, oikumene@meot.hu, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3. elérhetőségeken lehet.

I. Jegyeskonferencia „ELJEGYEZLEK MAGAMNAK ÖRÖKRE!”

Kispest, november 13.,
szombat 9 óra

Sok szeretettel hívunk minden jegyben járó fiatal és komoly kapcsolatban lévő párokat az I. Jegyeskonferenciára a kispesti baptista imaházba (Budapest XIX. ker., Kisfaludy u. 20.).

A konferencia programja:

Hogyan tud sikeresen működni egy házasság? – *Paksy Sándor* (a Válóháló koordinátora)

Amiket sosem kérdeztél még a párodtól! (tabuk, mítoszok és a valóság) – *Háló Gyula és Hálóné Cseh Ágota* (lelképásztor házaspár)

Mit is jelent tulajdonképpen a házasság? Mit vállalunk vele? – *Várady Endre* (teológus, főiskolai docens)

Esküvőre készülök, hurrá!!! – de hogyan kezdjek hozzá? – *dr. Antalné Bali Anita* (esküvőszervező)

Lesznek szemináriumok és csoportbeszélgetések, emellett sok zene, játék, kiállítás és meglepetések.

Regisztrációs díj 800 Ft/fő. Étkezés 800 Ft/fő/ebéd (jelezd külön, ha kérsz!). Fizetés átutalással a Recefice Közhasznú Alapítvány számlájára: Monor és Vidéke Takarékszövetkezet: 65100118-11282552.

Kérünk, hogy megjegyzésként mindenképp írjátok rá a nevetek az utalásra (azon kívül mást ne írjatok, ezzel megkönnyíted az adminisztrációt).

Jelentkezés november 5-ig dr. Antalné Bali Anitánál a bali.anita@zimmezum.hu címen.

További információ: *Égetőné György Tímea*, +36/20-886-1473.

„...és lesznek egy testté.” (1Móz 2,24b)

Munkatársunk irodalmi sikere

Az *Evangélikus Élet* hetilap Pédázatok címmel meghirdetett novellaíró-pályázatára negyvenkét pályázótól összesen hatvan-négy írás érkezett. A bírálóbizottság ezért első díjat nem adott ki. A második helyre egy, a harmadik helyre pedig három pályaművet sorolt. A második hellyel lapunk munkatársát, *Salyámosy Évát* díjazta a zsűri *A szőlőskert lakói* című írásáért. Örömmel adjuk közre mi is. (A szerk.)

A szőlőskert lakói

A hajdan volt szépséges szőlőskertet mára csak kókadozó szőlőtövek lakták. Jött a tavasz, hozta az élet reményét, de ők nem hajtottak ki. A nyár gondosan öntözte gyökereiket, a nap melengette leveleiket, de hiába. Az ős várta a termést, de nem adták. Legjobban a telet szerették, amikor lustán elterülve végighatták a hónapokat.

Volt a szőlőskert közepén egy fügefafa. Ő is ugyanígy élt. Hogy titkolja lustaságát, nyárra szép nagy leveleket hozott, s megtévesztette azokat, akik csak messziről látták és megkívánták őt.

– Ó, milyen csodálatos fügefafa! – sóhajtottak fel az éhes és szomjas vándorok. – Bizonyára mézédess a termése. Bárcsak megkóstolhatnánk ebben a nagy melegben!

– Még mit nem! – gondolta a fügefafa –, nincs rátok szükségem!

Arra szállt a madárka, és letelepedett az ágán.

– Jó árnyékot adsz, te fügefafa – mondta neki boldogan –, nagyon hasznosan élsz. De megéheztem. Adnál egy kicsit a termésedből is?

– Tűnj innen, te pelyhes gombóc, majd pont miattad fogom itt törni magam! Nem elég a hűvös, most még etesselek is?

– Kérlek, kérlek! – esedezett a madárka.

De semmi.

– Jó, hát akkor magam keresek egy kis fügét, te ne is fáradj! – és csőrével széthajtogatta a leveleket.

– De hiszen rajtad nincs egy szem termés se! – kiáltott fel meglepetten. – Mit csináltál tavasszal és egész nyáron? Minden fa tudja a dolgát, egyedül te vagy ilyen lusta?!

– Mi közöd hozzá? Húzz el innen, de messzire! – zárta össze leveleit a fügefafa mérgesen.

– Hogy mi közöm hozzá? Megmondom én neked, te pukancs! Ugyanúgy fogsz járni, mint rokonod a Jeruzsálembe vezető úton! Isten Fia járt arra, és megéhezett. Úgy, mint én. Széthajtotta a fügefafa leveleit, és nem talált rajta egyetlen gyümölcsöt sem. Megátkozta, és másnapra az egész kiszáradt. Ha tudnál mozogni, láthatnád. Tegnap még zöldellt messzire, mára száraz kór az egész. Hát csak úgy mondom, hogy tudd! – és ezzel elröppent.

A fügefafa dohogni kezdett.

– Nem tudom, minek hozza ez itt a rémhíreket nekem. Én egy szőlőskertben állok, pont a közepén, nem egy nyomorult út szélén! Köröttem szőlők élnek, és kijár a gazda minden évben megnézni engem: annyira gyönyörű vagyok! Persze a vincellérnek is én vagyok a kedvence. Állandóan jön és kényeztet... még hogy átok, micsoda szörnyűség! Nem ismer ez a balga madár engem! Én a nagy fügefafa hajtása vagyok! Engem csodál mindenki! Mindenkiel történhet baj, kivéve engem. Én vagyok a nagyszerű és tökéletes!

Meghallották ezt a száradó szőlőtövek, és ők is rázendítettek:

– Csodaszépek vagyunk! Fenségesek és páratlanok! Mi vagyunk a

(folytatás a következő oldalon)

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

Isten a házasságot jónak teremtette

2010. augusztus első hetében baptista lelkipásztor házaspárok voltak együtt egy csendes héten a festői szlovén hegyek között. Az elvonulást a Magyarországi Baptista Egyház Családi Szolgálatja szervezte, az egyház pedig anyagilag támogatta. A szolgálat a házaspárok és családok felé nyújt lelki segítséget. A vezetőt, Varga György lelkipásztort kérdeztük erről a munkáról.

Milyen egy családgondozó családja?

Huszonhárom éve vagyunk házaspár *Anikóval*. Mind a ketten nem hívó családban nőttünk fel. Így azok a példák, amiket otthonról hoztunk, a későbbiek során elégtelennek bizonyultak ahhoz, hogy Isten szerinti házasságot tudjunk építeni. Hála Istennek, olyan példákat láthattunk magunk előtt, illetve olyan tanításokat hallhattunk, amelyek segítettek megalapozni azt a szemléletet és életgyakorlatot, ami azután a későbbiekben ennek a szolgálatnak is a kiindulópontja lehetett számunkra. Ezenkívül van négy gyermekünk.

Hogyha ezt összerakom, három szóban tudnám összefoglalni, hogy milyen a családjunk.

A család számunkra a *tanulásnak* a helye. A mindennapi életben folyamatosan kell figyelniünk és nyitott szívvel tanulniunk, hogy azok a változások, amiken keresztül megyünk, azok a hiányosságok, amik felszínre jönnek, azok az ismerethiányok, amik a gyakorlatunkban megmutatkoznak, újra meg újra tanulásra inspirálhassanak bennünket. Folyamatosan tanuljuk, hogy mit is jelent házasságban, családban élni.

Nagyon komoly *tesztstízhely* is a család. A gyermekeim és magunk is állandóan teszteljük, hogy az az el-

mélet, amit tanítás formájában elmondunk, a mi hétköznapi életünkben hogyan áll meg. Nagyon őszintének kell lenniünk saját magunkkal szemben. Ahogy a Biblia is int bennünket: miközben másoknak szolgálunk, nehogy magunk alkalmatlanná váljunk.

Harmadrészt pedig azt mondanám, hogy *harctér* a családjunk. Nem hétköznapi, hanem lelki értelemben. Amióta benne vagyunk a családgondozó szolgálatban, érzékelhetően sokkal intenzívebb a lelki harc körülöttünk. Néha mi vagyunk a célpontok, máskor a gyermekeink. Tisztában kell lenniünk azzal, hogy ez a szolgálat az élet olyan területén zajlik, ahol a sátán az elmúlt évtizedekben a korábban látotthoz képest jóval nagyobb rombolást végzett és végez folyamatosan. Amikor az ember vállalja, hogy belép ebbe a szolgálatba, hogy visszajára fordítson folyamatokat, hogy Isten jó tervét a házasságra, családra vonatkozóan tanításon, példaadáson keresztül nyilvánvalóvá tegye, hát akkor bizony nem lesz üdvözölve az ellenfél részéről, hanem célponttá fog válni.

Hogyan kaptad az elhívást, hogy sok feladatod mellett ezt a felöltséget is felvállald?

Egyrészt azt láttuk *Anikóval*, hogy ami a saját tapasztalatunkban összegződik, az egyre inkább alkalmas arra, hogy továbbadjuk másoknak. Másrészt nyitott volt a szemünk arra, hogy meglássuk a körülöttünk élő emberek szükségleteit. Harmadrészt kaptunk olyan képzéseket, amik segítettek ezeket a tanításokat átadhatóvá tenni. Negyedrészről bizonyos értelemben belecsöppentünk ebbe a szolgálatba. Néha Isten megszólít bennünket, néha meg lehetőséget ad arra, hogy elinduljunk. Mi úgy indultunk el, hogy kaptunk egy lehetőséget. Először a saját gyülekezetünkben. Az itt látott eredmények, visszajelzések felbátorítottak bennünket. Ezután egyre többfelé hívtak. Megszületett bennünk a felismerés és aztán később az odaszánás is, hogy a mi Istennek végzett szolgálatunknak egy jó része családok, házaspárok, gyermekeket nevelő szülők felé irányuljon.

(folytatjuk)

(folytatás az előző oldalról)

király szőlőskertje! Velünk senki se ér fel! Bizony, kijár hozzánk a király, és nézeget minket. Kell-e ennél több nekünk? Soha senkivel nem foglalkoznak annyit, mint velünk... – és kényelmesen szétnyújtották a napon lusta kacsákat.

De volt a sarokban két-három különálló szőlőtő is. Amikor ezeket a szavakat hallották, az egyik így szólt:

– Hát tényleg kijár a gazda, de a kerítés már oda. Vajon miért nem csináltatja meg, ha olyan drágák vagyunk neki? Már aludni se tudok rémületben, ha jön a sötét, mindig betolakodnak a vadak, és szanaszét rágnak. A rablók átgázolnak rajtam, a gondatlanok letrödelik az ágaimat, a gyerekek meg kitépdesnek. Nincs ez így rendjén! Valami itt nem stimmel, barátaim! És azt se látom, hogy amikor a gazda elmegy, akkor a puttyonyában lenne valami. Mindig szomorú az arca, ha kijön közeink. Ha mi ilyen csodások vagyunk, akkor miért nem örül nekünk a gazda, és miért nem véd meg minket a kerítéssel?

– Ostoba! – susogták felé a többiek. – Képzeld! Minket szeret a gazda. De ha veled ez történik, hát gondolkodj már egy kicsit! Ki a hibás? Mert velünk semmi baj nem esik!

Ekkor lépett a kertbe a gazda és a vincellér. A kismadár érdeklődve tért vissza. A gazda most szigorú arccal nézett szét.

– Látom, semmi se változott itt három év alatt. Vágd ki a szőlőt és a fügefát is – rendelkezett –, minek foglalják a földet hiába. Majd ültetek újat.

– Kérlek – könyörgött a vincellér –, csak adj még egy évet! Megmetszem, öntözgetem, trágyázom, gondozom, talán jövőre terem, hisz te adtad belé az élet lehetőségét...

A növények megnyugodtak. Na ugye, hogy nem eshet semmi bajuk. Hát már azt hitték, hogy tövükön a fejsze, de ez még nem a kivágás! Ők az élet zsonglőrei, túlélnek mindent, és túljárnak a vincellér eszén is. Csak jöjjön az a kényeztetés, az kell!

Égytetértettek, csak a kismadár reppent fel riadtan az ágról, mert megérezte a halál szagát...

FIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Angoltáborzárás

A péntek elérkeztével mindenki igyekezett kihasználni a maradék időt, hogy együtt jól érezhesük magunkat. A délelőtti előadás nyíltan döntésre hívott mindenkit, rámutatott arra, hogy nem tudhatjuk, meddig élünk itt a földön, meddig tart még a kegyelem számunkra, így minél hamarabb döntenünk kell, hogy hol akarjuk tölteni az örök életet. Az ezt követő kiscsoportos beszélgetésen arról volt szó, hogy mit jelent számunkra a halál és az azt követő örök élet. Abba a csoportba, ahol én voltam, egy fiú is járt, aki a hét elején még határozottan állította, hogy őt nem érdekli az evangélium. Hiszem, hogy a Szentlélek munkálkodott az ő szívében is, ugyanis akkor pénteken egy Bibliát kért tőlünk, és a csoportbeszélgetés után imában szólt Istenhez. Minden a héten átélt csodánál nagyobb ajándék volt számunkra, hogy láthattuk, ahogyan Isten szeretete átforgalmazza az ő egész lényét!

Este lezártuk a tábor, sokat játszottunk, a csoportok előadták a jeleneteket, énekeltünk, nevetünk. Nagyon a szívemhez nőttek az emberek, mind az angol tanítók, mind pedig a külsősök, és örömmel láttuk, hogy sokan a résztvevők közül komolyan érdeklődnek a hit, a keresztyén közösség iránt, és reményeink szerint egy hamarosan megrendezésre kerülő ifjúsági tábor keretein belül újra velünk töltenek egy hetet, ahol szintén megkaphatják Isten áldásait.

Visszatekintve látható, hogy Isten egy percre sem vette el áldó kezét felőlünk, minden helyzet, beszélgetés, bizonyoságtétel, tanítás az ő kegyelméből ért célba. Neki adunk hálát, és magasztaljuk érte!

Tóth Gabriella

Angoltábor – Vác, 2010

Gyülekezetünk nagyon várta már ezt a hetet. Én személy szerint azt vártam, hogyan tudunk szolgálni vendégeinknek, hogyan fog munkálkodni Isten a legnehezebb helyzetekben. A választ megkaptam, hihetetlen csodák formájában.

Hétfőtől péntekig minden reggel a szervezőcsapat áhítattal kezdte a napot, melyben fegyvereket kaptunk a Szentlélektől, amelyekkel harcolhatunk a Gonosz ellen és hitetlen barátaink életéért. Sokszor ez a fegyver az volt, hogy kénytelenek voltunk feladni saját problémáinkat, sértődöttségünket és fáradtságunkat, és teljes energiával a szolgálatra koncentrálni. Jó volt az ehhez szükséges erőt és lélekjelenlétet közös imádságban elkérni.

Minden délelőtt egy Írországból érkezett lelkipásztor tartott előadást János evangéliumából. Az itt tanulmányozott történetek alapján láthattuk, hogy Jézus, a mindenség fejedelme mennyire emberközeli és emberközpontú volt, és célja volt, hogy a tőle lélekben legtávolabb elhelyezkedő embereket is magához hívja az örök életre. Az előadások után mindig úgy éreztem, nem csak a városból érkező fiatalok számára szólt az üzenet, hanem nekünk is újra és újra bizonyosságot adott afelől, hogy a legjobb döntésünket hoztuk meg, mikor elfogadtuk a kegyelmet. Az előadások után nem sokkal kiscsoportos beszélgetésre hívtuk a résztvevőket, ahol feltehették kérdéseiket a témával kapcsolatban, beszélgethettek a hitről, Istenről, újjászületésről.

Hétfőn angoltesztet írtunk, amelynek eredménye alapján csoportokba soroltak az angoltudá-

sunknak megfelelően. Itt az emberek humoros feladatok és beszélgetések alapján gyakorolhatták az angol köznyelvet. A négy nap alatt a csapatok megtanultak egy-egy angol nyelvű jelenetet is, melyet pénteken adtak elő a többieknek.

Szerdán a délelőtti előadás után egy egész napos kirándulásra indultunk Visegrádra. A váci révtől hajóval indultunk, ahol angol barátaink is megcsodálhatták a Duna-kanyar szépségeit. Az idő kezdetben szeles volt, de később már a zavartalan napsütést élvezhettük. Megérkezés után egyből a hegynek vettük az irányt, az erdőben felsétáltunk a várhoz. Amerre jártunk, kivételesen nem madárdaltól, hanem a mi énekeinktől zengett az erdő! A kora délutánt az ottani borbélyán töltöttük, majd átsétáltunk egy közeli tisztásra, ahol frizbivel, focival és egyéb közös játékokkal mulattuk az időt. A hazautat szintén hajókázva tettük meg, közben a lemenő nap fényében tündöklő tájat csodálhattuk.

Másnap esti programként az egyik helyi általános iskola focipályáját vehettük birtokba közös sportolásra. A focizó tömeg mellett a röplabda és a kosárlabda is előke-rült. Bár még nem volt olyan késő, mégis korán sötétedett, mert az eget sötét viharfelhők takarták. A szél is nagyon megélénkült, és a távolban villámok cikáztak. Azonban nem kellett feladnunk a játékot és az együtt töltött időt, ugyanis a vihar végül teljesen elkerült minket, csupán a kellemesen hűsítő szelet kaptuk meg, ami nagyon jólesett a kimerítő sportolás után.

Tóth Gabriella

Hol találok vigaszt?

Veszteség ért, feszített minden nap, meg nem értés vett körül. Szeretetlen-séget, kíméletlenséget, megaláztatást kellett elszenvednem. Kérdéseimre nem találtam jó választ. Rutinból, divatból tettem, gondoltam valamit. Csak semmi gáz... – nyugtattam magam. Megoldom az életem, eddig is mindent elintéztem, sikert sikerre halmoztam! – nehogy már elhagyjam magam! Hogy most összejött minden? Nem engedhetek semmi befolyásnak. Nem lehet, hogy valaki lássa, észrevegye rajtam, hogy beszűkültek a lehetőségeim. Úrrá kell lenni a történéseken, elhárítani – ehhez még van bátorságom, erőm! És ha mégse segítene, hát marad a menekülés, az elzárkózás, mások megtévesztése. Egy csendes hang szólalt meg bennem: Ne söpörj mindent a szőnyeg alá! Keresd a megoldást!

Szükségben vagy, józanodj ki! Nem, ez nem divat ma. (akarom elhallgattatni)

Teljesen új életet kellene kezdeni máshol, hogy ne emlékezzenek rám, ne ismerjenek. Majd kárpótolom, kiengeszteltem magam valahogy, valamivel...

Csak egy kis szeretetre vágyom. Olyanra, ami nem érdekből működik, hanem elfogadásból, úgy, ahogy most vagyok. Szeretném kibeszélni magamból a rabszolga láncra vert ürességet! Ó, bár átölelne, kézen fogna valaki! A csendes hangot újra hallom: Mikor csöd az életed, ne magadban bíz, ne az eddigiek szerint, hamis önbizalommal akard a segítséget!

Én, az örök Létező szólok hozzád – habár nem láthatsz –, Istened, Urad vagyok. Szeretlek. Megváltottalak. Nyém vagy.

Jel 2,19: Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról, és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél. Jel 3,1: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Jel 3,8: Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet. Jel 3,15: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem

hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál vagy forró! A homály oszlik, az összekuszálódott szálakat elengedem. Ösztönösen, görcsösen kapaszkodok egy szelíd Isten képébe, gyermekkori átélésbe, ami hitről és megtapasztalásról szólt. Megnyugszom, majd csendesen énekelni kezdek... Igen, ennyi elég ma is: bizonyosság felőled, Uram, erőd kiáradása. Élsz – én is élek, újra!

Kedves olvasó! Valóság ez. Megtérésre hív, hogy életedet átforgathassa Jézus Krisztus, aki Isten Fiaként jött el a földre minden bűnösért. A küszködő, a világban eltévedt, megfáradt, a talán már imádkozóért. Az őt hittel megragadó, komoly elhatározással követni akaró emberért. Értem, érted, gyermekeinkért. Betegekért, elesettekért, lenézettekért, kizsájtottakért. Így vigasztal Jézus Krisztus ma is hatalommal, irgalommal! Közöttünk van Lelkének ereje. Ő mindenkiben minden!

2Tim 2,22: Az ifjúkori kívánságot pedig kerüld! Törekedj viszont az igazságra, a hitre, a szeretetre, a békeségre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat!

Hívd segítségül, figyelj útmutatósaira!

Hídvégi Lajosné

Családi események

Ócsa

Július 31-én tartották menyegzőjüket *Németh Csilla* és *Veszeli Norbert*.

Augusztus 7-én kötött házasságot *Király Renáta* és *Tóth Benjámin*. A menyegző Szilágysomlyón volt, de testvéreink az ócsai gyülekezet tagjai lesznek.

H I R D E T É S E K

♦ **Olcsó albérlet** Kertes szobakonyha 12 000 Ft-ért, víz, villany, fatüzelés Debrecen közelében. Telefon: 20/369-47-82.

♦ **Szolgálati lakás** Megbízható hívó nyugdíjas testvérnek vagy házaspárnak Debrecen közelében kertes szobakonyhát adunk testvéri környezetben (Biblia-táborban) nemesszolgálatnak véve a csendes ott lakást. Víz, villany, fatüzelés. Vasútállomás 25 percre. Tel.: 20/369-4782.

♦ A bodrogi „Jó az Úr” Baptista Gyülekezet fenntartása alatt álló „Bölcsesség Kezdeté” Általános Iskola főállású **angoltanári képzettséggel rendelkező keresztyént keres** a 2010/2011-es tanévre (itt lakás megoldható). Érdeklődni *Paróczi Zsolt*-nál, az iskola igazgatójánál és a gyülekezet lelkipásztoránál lehet. T.: 20/4111096, paroczi@t-online.hu.

♦ **Albérlet kiadó** 40 m²-es és 35 m²-es teljesen felszerelt, új apartmanok hosszú távú albérletbe kiadók Sopronban. Tel.: 20/886-0823 vagy 99/505-288.

Aranymenyegző

Házasságkötésük 50. évfordulóján köszöntötte a gyulai gyülekezet 2010. augusztus 29-én *Budai Zsigmond*ot és feleségét, *Hécsel Erzsébet*et. Az Ef 3,20–21 alapján elhangzó lelkipásztori áldáskívánást követően *Kovács László* gyülekezetvezető adott hálát a Budai házaspárért és családjukért.

(Matuz József)

Az írástanulásról

Az írás csak akkor hatásos, szép, magával ragadó, ha művészeti tevékenység. Ha igaz, ha épp elég, ha nem önfítogtató, mivel szakma is. Ha tehát nem tolakszik benne az én, amely – kispolgárian – rémületesnek tartja, ha meg kell maradnia a magánélet homályában (pedig itt várja őt Isten). Az írás akkor igaz, ha valóban szolgálni akar, ám ezt is észrevétlenül. Ha segít, elgondolkodtat, ha a személyiség mély gyógyása adja a fényét. Az írás művészet.

De nem mindenki művész. Viszont mindenki ír. Másrészt meg valameddig, valahogyan, és általánosan mégis mindenki művész. Itt dilemma van. A föloldása mindenkinek a magáé. A hit hirdetése ezt a gondot nem enyhíti, sőt, megnagyobbítja, elmélyíti. Épp itt, ebben nagyobb a felelősségünk, az ugyanis, hogy a jót igazként és szépen írjuk meg. Mi az, hogy szép? Mi az, ami nem szép az írásban?

Tanulni kell, Barátaim, örökké tanulni és mindenkinek, kivétel nélkül; ez csodálatos. Elháríthatatlan. Kötelező. Szabad tett, szabad folyamat. Tanulni kell, szemlélődni, gyakorolni, imádkozni, egyre bátrabban és kölöncök nélkül, vagyis egyre személyesebben kell élnünk, tehát alkotnunk, adott esetben írunk. Senki emberfia nem mondhatja, hogy íme, eddig, itt van a háttér. Innen már nem szabad ezt meg azt. Nem igaz. Nincs határ. Határtalan van. És sohasem lesz szabad „ezt meg azt”, ugyanakkor mindent szabad, de akarni mindig épp azt az egyet kell.

Van idő. Vannak órák. Van szó, és vannak mondatok. Van tiszta fehér papír. Van Jézus. Élünk. És élnek a többiek is. Van valami kimondhatatlan Középpont, feléje megy, börtököl, sétál és fut minden és mindenki, aki tud. Aki ír, ezt a helyzetet igyekszik „elkapni”, meglepni, lehallgatni, azaz megközelíteni s mérni – igazságban is – a hozzá való távolságot. Ki hogyan. Dolgozzatok! Szeressetek! Írjatok! Éljetek egymásnak, egymásért, a szabadságért, amely – minthogy bennünk van – lenni akar körülöttünk is!

(részlet Vasadi Péter 1989. június 19-én a Vándor című újságban megjelent írásából)

Öt környezeti katasztrófa

Érdekes, hogy a médiának mi kelti fel az érdeklődését. A BP cég felrobant olajfúrótornya, a Deepwater Horizon, mely azóta is szennyezi a Mexikói-öböl vizét például óriási figyelmet kapott. A világ távolabbi szegleteiben, ahova már nem ér el a média keze, ebben a pillanatban is legalább ekkora katasztrófák mennek végbe, ha nem nagyobbak.

A nigériai olajszivárgás

A közép-afrikai ország, Nigéria egész gazdasága az olaj köré épült a hetvenes évek óta. Ez ekonómiai szemszögből tökéletesnek tűnik, azonban az azóta nem cserélt vezeték annyira rossz állapotban vannak, hogy egyes kalkulációk szerint a rendszer kiépítése óta kétféle liter nyersolaj került a nigériai folyókba és a termőföldekbe. A szivárgás mellett továbbá állandó veszélyt jelentenek a tűzvészek, valamint a gyakran több száz emberéletet követelő robbanások is. A természetvédők minden próbálkozása ellenére azonban a vállalatok tovább terjeszkednek a szárazföld belseje felé, tovább rombolva a természetet.

Az Aral-tó eltűnése

A két ázsiai ország, Kazahsztán és Üzbegisztán által közrefogott tó, az Aral-tó az elmúlt húsz évben egyszerre eltűnt a térképről. Az egykori virágzás helyén most két egyenként 3000-3500 négyzetkilométeres tó és sivatag maradt. A pusztulás oka azonban emberi beavatkozás. A szovjet kormány ugyanis az 1960-as években összesen 45 gátat épített a földek öntözésére. Ezzel azonban felborította a természetes egyensúlyt, és óriási katasztrófát okozott. A probléma szövődésénél ma is fennálló ivóvízhiány, valamint a termőföldek súlyos szennyeződése.

Kínai szénbányatüzek

Kína a mongol határ melletti óriási szénbányarendszerével és nyersanyagtartákaival annyi szén képes kibányászni évente, mint az utána következő országok: USA, India, Ausztrália, Dél-Afrika és Oroszország összesen. Azonban az elhanyagolt eszközök rengetek katasztrófát okoznak. Naponta átlagosan 13 kínai bányász hal meg balesetekben, melyek leggyakrabban bányatüzek. Egyes számítások szerint ezek a folyamatok vonhatóak felelősségre a világ szén-dioxid-kibocsátásának a két-három százalékaért.

A nagy csendes-óceáni szemétfolt

A Csendes-óceán északi részén lebegő szemétszigetnek érdekes története van, ugyanis létezését már a nyolcvanas években megjósolták, de csak 1997-ben fedezték fel. Az észak-csendes-óceáni áramlat, mely érinti az Egyesült Államokat, Mexikót és Kínát is, összegyűjti ezek szemétfoltját, és egy minimum 700 ezer, maximum 15 millió négyzetkilométer nagyságú hulladékszigetet alakít ki. Szemléltetésként Magyarország mérete nagyjából 100 ezer négyzetkilométer. A folt nem összefüggően, átlagosan 30 méteres mélységig terjed. Négyzetkilométerenként öt és fél kilónyi műanyag darabkából áll, így nem feltétlenül látható szabad szemmel. Becslések szerint évente százezer tengeri állat és egymillió madár pusztul bele abba, hogy a szemétfoltból eszik.

Erdőirtás Haitin

A Hispaniola szigetén fekvő Haiti az elmúlt időben kiemelt figyelmet kapott természeti katasztrófái miatt. A földrengés, sárlavina, hurrikán és árvíz szinte egyszerre csaptak le az országra. A szigeten osztozó másik országban, a Dominikai Köztársaságban azonban mindennek ellenére nincsenek százezreket elpusztító katasztrófák. Az okot még a 15. században kell keresni, amikor is Kolumbusz felfedezte a szigetet, és megindult egy erdőirtás, melynek hatására ma már szinte minden fa eltűnt a sziget nyugati oldaláról. A keleti országban e tevékenységet már korábban beállították. A növényzet nélküli talajt az erózió fenyegeti, mely egy kisebb vagy nagyobb földrengés hatására meg is indul.

Háló Gergő

(Pázmán Zoltán MMC-instructor cikke nyomán)